

ужас установил ясни следи от прегазване до смърт, а раните били същите, като онези, които той причинил на жабата. Когато разказах тази история на циганското момиче, то ни най-малко не се усъмни в истинността ѝ и дори се потресе от ужас, но се удиви, че детето *choviñani*, т.е. вещица, е било на две места едновременно.

През 1610 г. краставата жаба играе важна роля в Испанското дружество на магьосниците (вж. Лорент, „*Histoire de l'Inquisition*“³⁸⁶). Член на този орден свидетелства, че при приемането му в дружеството на клепача му бил отпечатан знак с формата на жаба и му била дадена истинска такава, която притежавала способността да прави господаря си невидим, да го пренася на отдалечени места и да го превръща в най-различни животни. Има едно немско възклицание или проклятие „*Kroten-düvel!*“ – „Крастава жаба – дявол!“, за което се смята, че е възникнало по следния начин: Когато император Карл Велики дошъл в страната на източните сакси и ги попитал кого почитат, те отговорили: „Кродо е нашият бог“, на което императорът възкликнал: „Кродо не е нищо повече от *Kroten-düvel!*“. „И с меча и въжето ги накарал да съжаляват горчиво за престъплението да наричат Бога с име, различно от онова, което той употребявал, и избил много хиляди от тях, както крал Олаф от Норвегия, за да покаже, че вярата му повелява кротост и милост“.

Лошо е да приличаш на крастава жаба. Външният вид на жабата ѝ е отредил незавидно място в митологията на всички раси. Индианците Алгонкин – които, както Наполеон и Слокенбергъй³⁸⁷, били големи почитатели на хората с

³⁸⁶ „История на Инквизицията“ (фр.) – б. пр.

³⁸⁷ Хафен Слокенбергъй – фиктивен писател, измислен от Лорънс Стърн, на който той се позовава в едно от повествованията в своя деветтомен роман „*The Life and Opinions of Tristram Shandy Gentleman*“ („Животът и възгледите на джентълмена Тристрам Шанди“, 1759–1767 г.). Темата за носа е водеща в целия роман – б. пр.